

Max se trezește chiar la mijlocul nopții. A visat castelul cavalerilor pe care și-l dorește de ziua lui. În vis, toți cavalerii aveau nevoie să facă pipi. Dar, pentru că în castelul cavalerilor nu există toaletă, în visul lui, cavalerii voiau pur și simplu să facă pipi pe fereastră.

Acum, Max este treaz și tocmai își dă seama că și el are nevoie să meargă la toaletă. Dar lumina de pe hol este stinsă! Tata a promis că o va lăsa aprinsă, așa cum face în fiecare seară. De ce? Pentru că Max se teme de holul întunecat. „Poate o să rezist până mâine-dimineață”, se gândește băiețelul și închide iar ochii.

Încearcă degeaba, nu mai poate să adoarmă! Trebuie să facă pipi foarte urgent! Însă, când se gândește la holul întunecat, Max se sperie și nevoia devine și mai urgentă.

– Am nevoie de o toaletă, șoptește el.

Nu vrea să facă pipi pe fereastră. El nu este un cavaler. Hmmm! Poate în cutia goală de la mașinuțe? Dar dacă după aceea miroase? Apoi își amintește de vechiul acvariu. Este pe raftul din camera lui Felix și oricum doar adună praf.

– Felix! Ajutor! strigă Max. Am nevoie de acvariul tău. Repede!

— Ce se întâmplă?
Tărându-și picioarele și căscând,
Felix intră în camera lui Max.
Max îi explică de ce are nevoie să ia
acvariul. Dar Felix are o altă idee.
— Pot să aprind lumina pe hol
și astfel poți merge la baie.
Max este foarte bucuros să aibă un frate
mai mare atât de inteligent și de curajos.
Felix merge pe holul întunecat ca smoala
și aprinde lumina.
Max se năpustește în baie chiar...

A doua zi, Max vede pe un șantier un muncitor în construcții care dispare într-o căsuță.

— Ce cauți acolo? întrebă Max.

Tata zâmbește.

— Aceasta este toaleta pentru muncitorii din construcții.

Amunci lui Max îi vine o idee grozavă.

— Tata, am nevoie și eu de una din asta la mine în cameră! Așa, nu îmi va mai fi frică.

Dacă holul este întunecat, mă duc noaptea la toaleta mea de muncitor în construcții!

Max vrea să cumpere imediat o astfel de căsuță.

— De fapt, întunericul trebuie să se teamă de noi, spune Paula când se face seară. Pentru că suntem superînfricoșători!
Își trage pijama pe jumătate deasupra capului și își întinde brațele în față. Chiar arată ca un monstru.
Max se bagă în husa de la pilotă și luminează cu lanterna în interior.

— Stinge lumina, Paula! strigă el.
— Dar o să se facă negru ca smoala, spune Paula.
— Da, știu! spune Max. Dar atunci vom lumina și vom arăta superînfricoșător!
Mama lui Max stă în ușă și zâmbește când descoperă monștrii care chicotesc în camera lui Max.
— Desigur, nimeni de aici nu se mai teme de întuneric! spune ea.

— Tati, o să îmi dai mercu un cadou când mi-e frică de ceva? întreabă Max câteva zile mai târziu.
Tata se gândește.
— Depinde de situație.
— Uite, în ultima vreme cred că mi-a fost extraordinar de frică de dragoni, spune Max. Căjița cavaleri și un castel mare m-ar putea ajuta să-mi treacă frica asta! Tata zâmbește din nou.
— Ai o frică extraordinară de dragoni sau, de fapt, castelul cavalerilor este o dorință extraordinară pentru ziua ta de naștere?
— O dorință superextraordinară de ziua mea de naștere, tati! spune Max.
Brusc, începe să sară de pe un picior pe altul. Mai este ceva superextraordinar de urgent...